

بودریار در قابی دیگر

کیم توفولتی

مترجم: وحیداله موسوی

دبیر مجموعه: مجید پروانه پور

بنامک شهنشاه

۱۳۹۶

فهرست مطالب

۷	پیشگفتار
۱۱	مقدمه
۲۷	فصل اول: تصویر
۶۷	فصل دوم: هنر
۱۱۷	فصل سوم: مصرف
۱۷۳	فصل چهارم: صفحه‌ها و پرده‌ها
۲۱۲	مطالعه بیشتر
۲۱۵	یادداشت‌ها
۲۲۵	نمایه

تصویر

بسیار به نمایشگاه عکس بیل هِنسون^۱، هنرمند پراوازه بین‌المللی
 عرصه هنری استرالیا زیر و رو شد. آن آثار هنری مشکل‌آفرین -
 هرزه‌نگاری کودکان توقیف شدند - پسر بچه‌ها و دختر بچه‌های
 بر سر سن قانونی را به نمایش می‌گذارند. همه می‌دانند که
 میرد بحث با رضایت والدینشان مدل این مجموعه شده‌اند
 (Wilson and ...). برای کسانی که شناختی از عکس‌های هِنسون
 همین بس که در عکس‌های او نوجوانان با حرکات و حالات
 بدون لباس و نیمه‌عریان در موقعیت‌های تیره و تار ترسیم
 این لحظه، آنچه عکس‌های او را به آثاری به یادماندنی
 چندان مضمون‌شان نبوده، بلکه استفاده از سایه‌روشن‌ها^۲
 - یه‌های^۳ متضاد نور و تاریکی - برای ایجاد یک نوع تأثیر دوگانه
 زیبایی و تشویش بوده است. بیش از ۲۵ سال است که هِنسون
 تاریک‌تر گذر به دوران بلوغ را کاویده و به این شکل در

1. Bill Henson

2. chiaroscuro

3. elements

عنوان کرد:

در نقاشی‌های رنسانس بدن‌های عریان نوزادهایی را می‌بینیم که در جذاب‌ترین حالات و حرکاتشان به نمایش درآمده‌اند؛ پسر بچه‌های عریان و کوچک با پاهای از هم باز شده روی پله‌های معابد نشسته‌اند و پاهای خود را در طرفین تیرهای چوبی و شاخه‌های درختان قرار داده‌اند. در میان مردمی که آنها را می‌دیدند شاهد باز و غلام‌باره هم وجود داشت، اما حتی به مخیله کسی هم خطور نمی‌کرد که این را مستمسکی برای ممنوع‌التصویر کردن آنها قرار بدهد. مسیح کودک با پاهای باز روی زانوی مادرش می‌نشست و اندام‌های جنسی بی‌نقص‌اش را به نمایش می‌گذاشت. شاید کشیشان پیر چشم‌ناپاک با نگاه کردن به آنها لذتی معصیت‌آمیز می‌بردند، اما آدم‌های دیگری مثل ما هنوز هم اجازه دیدن آنها را دارند. درباره پیکره‌های زنانه خودداری بیشتری وجود داشت، البته بیشتر به این دلیل که مدل‌های زنانه به ندرت پیدا می‌شد. اما نخستین پیکره‌های واقعاً برهنه زنانه اغلب نوبالغ یا نابالغ بودند. برای نمونه، ونوس‌های کراناخ^۱ و بالدونگ^۲ باسن‌های شکل گرفته. سینه‌های برجسته، کوچک و نارس و حلمه‌های رنگ‌باخته دختران سیزده ساله را دارند. ونوس بوتیچلی^۳ هم بزرگ‌تر از آنها نیست. دختران گروز^۴ با آن چشمان پراشک و بره‌های سفیدی که از داخل حمه‌های نامرتبشان می‌درخشد، نه تنها بسیار جوان‌اند بلکه به آنها تعریف نیز شده است. کیوپید^۵ (۱۸۷۵) بوگرو^۶ و آبتنی کودک^۷ (۱۸۸۶) و در مقایسه با آنچه هنسون آفریده، تصاویری بسیار آزاردهنده‌تر از

1. Lucas Cranach the Elder (1472 -1553)

3. Sandro Botticelli (1445 -1510)

5. Cupidon (1875)

7. Child at Bath (1886)

2. Hans Baldung Grien

4. Jean-Baptiste Greuze

6. William-Adolphe Bouguereau